

FUNDAT L'ANY 1974

Periòdic d'Informació Local
Sant Vicenç de Castellet

Edició electrònica:
www.elbreny.com

Número 335
març 2008

el breny

XXXIII ANY

Edició:
Associació Cultural
Col·lectiu El Breny

ACPC
Associació
Catalana de la
Premsa Comarcal

FESTES POPULARS SANT ANTONI ABAT I CARMELLES

Foto Caramelles: David Junyent

Foto Carreters: Santiago Comas

I a més a més...

- El Centre Excursionista visita Món St. Benet
- Entrevista a Vicenç Giralt
- Diada de La Peña

Redacció i Administració:
Apartat de Correus núm. 2 - 08295 St. Vicenç de Castellet

Imprimeix:
Print-foi

Dipòsit Legal:
B-49.196-1974

Preu:
2,30 Euros

ASSOCIACIÓ CULTURAL COL·LECTIU EL BRENY

edició: Associació Cultural Col·lectiu El Breny	consell de redacció: Ferran Besora Josep Chertó Montse Colomer Yvonne Gachet Esteve Lafont	col·laboradors: Glòria Roig Cristina Torres	distribució: Alfons Plans	<i>EL BRENY accepta i agraeix totes les col·laboracions que es facin, sense garantir-ne en cap cas la seva publicació. Encara que no és necessari que els autors signin els seus articles, és imprescindible que els originals tinguin nom i DNI, sense els quals no es publicarà cap col·laboració. També és necessari que ens les portin amb disquet. Podeu deixar les vostres col·laboracions a l'Apartat de Correus núm. 2, a la Biblioteca Popular "Salvador Vives Casajuana", a l'adreça electrònica elbreny@elbreny.com o bé a qualsevol membre de l'Associació Cultural Col·lectiu EL BRENY.</i>
presidenta: M. Carme Grauvilardell		grafisme: Ferran Besora	adreça: Apartat de Correus núm.2 08295 Sant Vicenç de Castellet	
director: Àngel Tamayo		publicitat: Lourdes Vilà	revista@elbreny.com	
cap de redacció: David Sanz		fotografia: Alfons Plans	edició electrònica: www.elbreny.com	
corresponsal: Jordi Bergas	muntatge: Montse Solà	tresoreria: Esteve Lafont	dipòsit legal: B-49196-1974	
			imprimeix: Print-foi, S.L.	

TELÈFONS D'INTERÈS

Ajuntament:		Correus	93 833 24 85	Hospital General de Manresa	93 874 21 12
- Informació i oficines	93 693 06 11	Creu Roja: - Ambulàncies	904 10 55 55	IES Castellet	93 833 07 51
- Fax	93 693 06 10	- Oficines	93 872 56 44	INEM (Manresa)	93 874 00 66
Àrea Bàsica de Salut (Ambulatori)	93 833 17 32	Deixalleria municipal	93 833 35 04	Jutjat de Pau	93 833 12 10
Biblioteca Vives Casajuana	93 833 08 56	Escola Bressol El Niu	93 833 04 62	Mossos d'Esquadra	93 875 98 00
Bombers (Manresa)	93 874 00 80	Esplai d'avis	93 833 17 01	Parròquia de Sant Vicenç	93 833 01 02
CAP Bages	93 874 23 15	Farmàcia Fíguls	93 833 14 05	Policia Local (Oficines)	93 693 06 12
Centre Hospitalari	93 873 25 50	Farmàcia Gimferrer	93 833 02 55	PROMUCAST	93 693 06 36
Clínica Sant Josep	93 874 40 50	Farmàcia Torras	93 833 16 73	Ràdio Zenith (Emissora)	93 833 20 02
Clínica Veterinària	93 833 04 06	FECSA (Informació)	93 833 09 52	RENFE (Estació)	93 833 30 13
Clínica Veterinària CANIGAT	93 833 10 11	FF.GG.CC. (Estació)	93 833 09 60	Residència d'avis	93 833 14 26
Col·legi Mare de Déu del Roser	93 833 03 05	Funerària del Bages	93 877 45 75	Serveis Socials	93 833 11 02
Col·legi Montserrat	93 833 12 59	Funerària Fontal	93 875 16 44	SOREA (Aigües i conservació)	93 833 09 13
Col·legi Públic Sant Vicenç	93 833 05 65	Funerària Fontanova	93 875 06 06	Taxis (Parada de St. Vicenç)	93 833 06 08
Col·legi Públic Cal Soler	675 78 34 05	Gas Natural	93 875 00 44	Taxis (Ràdio Taxi Manresa)	93 874 40 00
Comissaria de Policia (Manresa)	93 874 99 10	Guardia Civil	93 833 00 17	Xamba (Punt d'Inf. Juvenil)	93 693 06 40
Consorci de Formació (CFIBS)	93 833 13 11	Hospital de Sant Andreu	93 874 33 12	Zona esportiva	93 833 14 18

HORARIS D'AUTOBUSOS

De dilluns a dissabte

El Pont de Vilomara – Sant Vicenç de Castellet – Castellsalí

Pont de V.	*06.30	07.30	-	09.30	-	11.30	-	*13.30	-	*15.30	-	17.30	-	19.30	-
St. Vicenç	*06.45	07.45	08.45	09.45	10.45	11.45	12.45	*13.45	14.45	*15.45	16.45	17.45	18.45	19.45	20.45
Castellsalí	*07.00	08.00	09.00	10.00	11.00	12.00	13.00	*14.00	15.00	*16.00	17.00	18.00	19.00	20.00	21.00
St. Vicenç	*07.15	08.15	09.15	10.15	11.15	12.15	13.15	*14.15	*15.15	16.15	17.15	18.15	19.15	20.15	21.00

* Els dissabtes i el mes d'agost el servei no disposarà dels horaris assenyalats

Parades

Sant Vicenç de Castellet: Guardia Civil, Plaça del Pi, La Farinera; **El Pont de Vilomara:** Plaça Santa Margarida, Marquet Paradís; **Castellsalí:** La Fàbrica, Ajuntament, Rotonda Olivera, Plaça Joan Cadevall, Camí de Montserrat, Carrer Ametllers, Carrer del Teatre, Rotonda Olivera, Ajuntament, Polígon Pla del Camí

HORARIS DE TRENS

Última actualització: 03/2008

Sant Vicenç de Castellet – Manresa

FEINERS	07.14	07.45	08.14	08.47	09.15	09.37	10.15	10.52	11.16	11.46	12.16	12.51	13.16	13.51	14.16
	14.51	15.15	15.46	16.11	16.51	17.16	17.46	18.16	18.51	19.15	19.51	19.57	20.15	20.28	20.50
	21.15	21.51	22.15	23.33											

FESTIUS	08.53	09.15	10.00	10.53	11.53	12.51	13.50	14.50	15.53	16.11	16.53	17.53	18.53	19.53	19.57
	20.53	21.53	22.53												

Sant Vicenç de Castellet – Barcelona

FEINERS	06.00	06.36	07.00	07.18	07.35	07.48	08.00	08.18	08.43	09.18	09.45	10.20	10.50	11.19	11.45
	12.20	12.51	13.20	13.44	14.21	14.45	15.21	15.45	16.20	16.50	17.21	17.44	18.23	18.49	19.19
	19.44	20.43	21.39												

FESTIUS	06.10	07.10	08.10	09.10	10.10	11.10	11.19	12.10	13.10	14.10	15.10	16.10	17.10	18.14	18.23
	19.10	20.58	22.00												

Sant Vicenç de Castellet – Manresa

FEINERS	05.42	06.14	06.34	06.54	07.34	07.54	08.34	08.54	09.34	09.54	10.34	10.54	11.34	11.54	12.34
	12.54	13.34	13.54	14.34	14.54	15.34	15.54	16.34	16.54	17.34	17.54	18.34	18.54	19.34	19.54
	20.34	20.54	21.54	22.58	23.55										

FESTIUS	05.42	06.54	07.54	08.34	08.54	09.34	09.54	10.34	10.54	11.34	11.54	12.34	12.54	13.34	13.54
	14.34	14.54	15.34	15.54	16.34	16.54	17.34	17.54	18.34	18.54	19.34	19.54	20.34	20.54	21.54
	22.58	23.55													

Sant Vicenç de Castellet – Barcelona

FEINERS	06.14	06.34	06.54	07.14	07.34	07.54	08.14	08.34	09.34	10.34	11.34	12.34	13.34	14.34	15.34
	16.34	17.34	18.34	19.34	20.34	21.34	22.19								

FESTIUS	07.34	08.34	09.34	10.34	11.34	12.34	13.34	14.34	15.34	16.34	17.34	18.34	19.34	20.34	21.34
	22.19														

PROPOSTES PER FER FRONT A LA SEQUERA

Us proposem reflexionar sobre un tema que a nosaltres ens sembla força important. Per això, des del Breu, estem recollint algunes propostes. Algunes ja les usaven les nostres àvies, d'altres poden resultar més novedoses.

-A la cuina: Rentar la fruita i la verdura en una palangana a l'aigüera. Després de rentar tot el menjar que ens calgui, recuperar aquesta aigua en una regadora, per a les nostres plantes, o bé usar-la per a fregar.

-A la cuina: També és pot reutilitzar l'aigua de bullir la verdura. Si la volem destinar al rec de les nostres plantes, només cal recordar no afegir la sal fins haver escorregut la verdura.

-Als patis i balcons: No cal buidar els balcons, ni els patis. Només cal passar de comprar aquestes plantes tropicals que se'ns fan tan vistoses i posar-n'hi d'autòctones mediterrànies, com ara el romaní, la farigola, la sàlvia o l'espígol que necessiten moltíssima menys aigua.

-Al pati: Si estem pensant a plantar arbres nous, plantem oliveres, ametllers, presseguers que són propis de secà, ens vestiran de verd el pati i ens

proporcionaran bons fruits.

-Al pati: Encara que no ho sembli, el rec de degoteig és molt profitós per a les nostres plantes. Ens fa estalviar gran quantitat d'aigua i la reparteix de manera que la terra l'assimila millor.

..."Per aprofitar la poca pluja que cau, podem tenir cubells o bidons estratègicament situats"...

-Al pati o balcó: Per aprofitar la poca pluja que cau, podem tenir cubells o bidons estratègicament situats. Hi ha gent que hi fa arribar els canalons que recullen l'aigua de les teulades fins uns bidons o dipòsits d'on surten unes mànegues amb petits i espaiats forats per al rec per degoteig.

-Dutxa: A part que pot ser interessant el fet de compartir-la (sempre que mesurem el temps, en aquest

cas) també convé que ens plantejem a usar-la més com a instrument d'higiene, que com a despertador i, per tant estalviem aquells minuts de més que no ens són imprescindibles.

-Bany: Podem substituir els relaxants banys d'escuma per un bon massatge amb la nostra parella, que sempre acostuma a anar bé.

-Cotxe: És més pràctic, i amb la sequera més econòmic, portar a rentar el cotxe als túnels de rentat que no pas fer-ho al garatge o al carrer on desaprofitem molta aigua.

-Rentadores: Intentem omplir-les bé abans d'engegar-les.

-Piscines: aquest any, si les obren, podem aprofitar tots les piscines municipals i, de pas, ens pot servir per a revifar amistats o conèixer algú força interessant.

Aquestes són algunes de les propostes que nosaltres hem recollit a corre-cuita, segur que tu en tens algunes més de força interessants. Per què no ens les envies? Així podrem allargar la nostra llista i compartir-la amb tothom que vulgui.

CLAVÉ

SERVEIS
INFORMÀTICS

Material d'oficina
Fotocòpies Color
Servei de Fax
Servei tècnic
Venda d'equips informàtics

Plaça Clavé núm. 13
08295 St. Vicenç de Castellet
Tel./Fax 93 833 24 53

CANÇONS DE CARMELLES

Aquest any, les cançons de caramelles de l'Associació Musical Castellet i la Coral Nou Horitzó portaven, com ha de ser, unes lletres força picants referents a temes del poble.

Així, es queixaven de la brutícia del riu, de les cagarades dels carrers, del monstre arquitectònic que en bé del progrés ens tapa Castellet, els ensorraments patrimonials, les promeses electorals... Totes les cançons eren musicades amb melodies dels anys 60 i 70 i la lletra era escrita per la Dolors Botines. Aquí en teniu una mostra: (música de Un rayo de sol).

Fora l'Ateneu, ho, ho, ho.
L'enderroc un deu, ho, ho, ho.
Ara ballaran, ho, ho, ho.
Els cotxes i el fang, ho, ho, ho.
A terra "pim-pam" ja va estar,
I així quant de temps hi serà?
Això ja es veurà!

Escoles avall, ho, ho, ho.
Ja tenim espai, ho, ho, ho.
El rector ha passat, ho, ho, ho.
I el cel ha mirat, ho, ho, ho.
Si això no ho arregla el bisbat,
El poble està ben arreglat.
Miracles Déu.

Per contra, amb lletra dels monitors, adaptació de la Cels Arcos i amb la música de la famosa Blue Moon, va sortir una dolça cançó que uns transcrivim seguidament:

Cel blau, els núvols van escampant
ja ha arribat els mes de març, la primavera ha tornat.
Per això, tots junts sortim a cantar
pels carrers amunt i avall, perquè la Pasqua ha arribat.

Per divertir-nos no ens fa falta res, amb les cançons i els balls
ens conformem,
les caramelles ens omplen de joia, no ho dubtis més i vine
a la Coral.

Cel blau, els núvols van escampant...

Amb moltes plomes i un ou de xocolata, menja la mona fins
a quedar ben fart,
un any més ens vestim per aquestes dates, buscant l'amor,
la pau i l'amistat.

Cel blau, els núvols van escampant...

MONTSE SOLÀ

CURTS DEL POBLE

Retard:

Fa setmanes que l'Ajuntament va aprovar la col·locació d'una vitrina informativa en un espai veí a l'església parroquial, per substituir la que hi havia situada a la paret del temple catòlic, que ja fa més d'un any fou retirada, deixant una part dels veïns del seu entorn sense la necessària informació. Ignorem les causes de la demora en l'execució de l'acord municipal i les causes en el retard del seu compliment.

Sostre:

El sostre de la sala municipal d'actes ha cedit i caldrà reparar-lo. L'avaria ha comportat que l'acte de trobada del col·lectiu de secretaris i interventors municipals de la comarca del Bages, s'hagués de celebrar a la biblioteca.

Projecte:

Ja corre el pla de desdoblament de la carretera de Manresa a Abrera, C.55. Tal i com era de preveure, gairebé totes les costoses obres que s'estan efectuant per facilitar l'entrada i sortida de vehicles a la població, hauran d'ésser modificades. Tal i com repetides vegades s'havia vaticinat, s'aprofitarà poca cosa del que s'ha fet fins ara. Un cop més i davant la passivitat dels nostres ajuntaments, sembla d'aquells projectes realitzats en un despatx de Barcelona i no sobre el terreny de l'obra. Les lentes obres actuals estan a punt d'acabar i ara toca esperar les properes i continuar patint les molèsties, que tenint en compte el ritme que sol tenir l'execució de les obres públiques, podem esperar que serà llarg; paciència i resignació.

ABC

JOAN M. I COMPANYIA A MADRID - GRAN VÍA!!!

Molts de vosaltres coneixeu treballs creats pel nostre company i amic Joan M. Segura i Bernadas i que alhora moltes vegades li hem demanat com del no res pot fer-ne sorgir un dels millors espectacles.... aquesta vegada l'ha feta grossa. El grup "Egos Teatre" del qual ell en forma part, va estrenar el novembre del 2007 una opereta anomenada "Ruddigore o la Nissaga maleïda", del qual ell n'és alhora el director.

El títol de l'obra pot sonar rocambolesc i gosaríem a dir que una mica barroc... El dia que la vam anar a veure sobretot ho vam fer per a ell... Però senyors, a mesura que l'obra anava creixent, les nostres ganes per-

què no s'acabés també, i les preguntes de com havien pogut arribar a enganxar al públic amb un pressupost tan ínfim no tenien resposta.

Finalment, però, han obtingut el premi a la seva constància i l'art de treballar bé. "Ruddigore o la Nissaga maleïda" ha estat nominada a 4

estatuets dels premis "Gran Vía" de Teatre musical que s'entregaran el proper 28 d'abril a Madrid. I fins aquí encara pot semblar una mica normal... el què no ho és tant és competir amb súper produccions com "Cabaret", "La bella y la bestia" o un gran dels directors d'aquest país com és en Joan Lluís Bozzo. Per la vostra informació, "Ruddigore o la Nissaga maleïda" opta pels següents premis:

- Millor musical
- Millor maquillatge i perruqueria
- Millor actriu de repartiment
- Millor Director

Senyores i senyors, ... comença l'espectacle!!!!

XAVI CABALLO I SÍLVIA OLIVERAS

A LA MEMÒRIA D'EN LLUÍS SABATA I NAVARRO

Alça sa cara a sa llum
alça sa cara a n'és blau
que jo t'ensenyaré
a riure un altre pic.

Vaig fugir de sa pau dets homes
per ésser presoner des vent
de ses ones i des blau.
Déu mos ha fet a tots iguals.
És sa nostra llibertat
que ha fet escalons.

Vine am mi.
Jo et mostraré
sa meva presó
plena de llum, de blau de mar.

Alça sa cara a sa llum
alça sa cara a n'és blau
que jo t'ensenyaré
a riure un altre pic.

Joan Ramon Bonet

Amb aquest vers del poeta mallorquí J.R. Bonet que cantava el també mallorquí Pius, i que he copiat del programa de la 2ª "Mostra de la Cançó dels Països Catalans" que es va celebrar a Sant Vicenç el juny de 1976, vull retre un homenatge a la teva memòria, Lluís Sabata, perquè sempre et recordarem com aquell noi ple d'il·lusió que junt amb molts altres de Sant Vicenç varen treballar per fer possible aquell esdeveniment cultural que es celebrava per segona vegada al nostre poble. Va ser important per tots nosaltres i va aplegar moltíssima gent de diferents contrades de parla catalana. Tu, Lluís, eres allà.

El 1996 varem coincidir altre cop. Et vares il·lusionar amb un dibuix que jo tenia d'un àngel que donava un toc d'energia sobre Castellet i després de donar-hi moltes voltes vas decidir fer

una edició d'aquest "Àngel de Castellet" en forma de pòster a la teva impremta Copy Castellet, i hi vas afegir la frase "Sant Vicenç té àngel", amb un sentit que pot definir prou bé la teva visió del poble i de les coses. Van ser dies de molta il·lusió i treball, i al final es va presentar el poster a la "Fira del Comerç i l'Artesania" que es feia ja fa uns quants anys. I tu Lluís, també i eres.

Et recordarem per la Pasqua Florida, ja que cada primavera venies amb el "Coro" a cantar les caramelles que bàsicament celebren la "resurrecció", en tots els sentits que la paraula té.

Alça sa cara a sa llum
alça sa cara a n'és blau
que jo t'ensenyaré
a riure un altre pic.

ANTOLINA VILASECA

GARCES PER PERDIUS

De les cartes al Breny número 333, "Pèrdues patrimonials" i la següent "Carta llegida el 30 de gener..." em va sorprendre molt que totes dues fossin signades pel P.S.C. Agrupació local, i que tot i que venien a dir el mateix, ho fes de manera tan dispar.

Diria que totes dues parlen de les mateixes pèrdues patrimonials, però només de dues: l'Ateneu i les Escoles velles. Crec recordar que també eren patrimoni La gran casa pairal de Cal Moll, els forns del Ciment, els dipòsits de les màquines de la RENFE, la font dels ocells, la de la teula i d'altres com la Torre del Bernat, que s'està deixant caure a trocets ja fa anys.

L'excusa de que unes són públiques i les altres privades, no em serveix, ja que les lleis també donen mecanismes als ajuntaments (Catàleg del Patrimoni Local) per poder preservar-les de l'especulació i aconseguir fer-les patrimoni local, que és el que a la majoria ens interessa (suposo).

La primera carta "Pèrdues patrimonials" la trobo prou assenyada quan diu: *Hem vist desaparèixer en pocs dies l'Ateneu en una decisió segurament encertada. Després d'anys d'inactivitat, l'immoble era una ruïna i segurament, era molt difícil conservar algun element de l'interior sense disposar d'un projecte que l'incorporés. Pel que fa a la façana, no contenia cap element significatiu que justificués la seva conservació.* Si senyor, totalment d'acord.

Però a continuació diuen: les Escoles velles són un cas ben diferent de l'Ateneu. Perdó?, jo els trobo ben iguals. *Ni l'estat físic era el mateix...* Si feia més de 30 anys que no s'hi feia res i també estava declarat ruïna imminent, en gaire bon estat no devien estar i més, quan unes setmanes abans de l'enderroc, un dels cavalls de la teulada es va trencar, fent un soroll estrepitós

que va alertar tots el veïns.

Que la façana era singular, era l'únic que tenia, perquè arquitectònicament, era molt simple i senzilla. Ara bé, estem d'acord que la seva construcció va suposar un grandíssim esforç i que era un edifici de gran valor sentimental per als molts santvicentins que hi varen anar a escola.

Crec també, que el plantejament de l'enderroc es podria haver proposat en consens. Però també és veritat que fins ara, des de fa un grapat d'anys, ben poc s'havia fet per mantenir-les en bon estat. Tots recordem la vida d'algunes entitats del poble a les escoles velles i com va acabar tot, per estar declarat feia anys en estat ruïnós.

Jo els puc dir, que quan les estaven enderrocant, vaig parlar amb el tècnic responsable i en demanar-li si tan apurat estava l'edifici, em va contestar que el pes d'una nevada normaleta, l'hauria pogut ensorrar sense cap mena de control, amb el conseqüent perill que això hauria suposat.

Pràcticament les varen ensorrar en un dia, i s'ha de dir que les bigues no eren de melis segons es deia a la "Moncloa local", ja que no eren ni bigues; eren taulons de 6 o 7 cm. De gruix, que per aguantar la teulada ja n'hi havia prou. Un cop arrancada la teulada, les parets quedaven deslligades i més que enderroc, amb un cop de pala de màquina les parets queien soles.

Crec que les coses del poble s'han de fer en consens i ganes de col·laborar pel bé de tots. Però quan s'hi barreja la política, ja sol passar com en les dues cartes; volen dir el mateix, una ha fa de manera assenyada i l'altre, només vol implantar la seva manera de veure les coses. Així no es defensa el PATRIMONI DEL POBLE.

ALFONS

CARTA OBERTA A MN. DAVID VARGAS

Voldria expressar-li la meua indignació quan el passat dia 1 d'abril, dia que jo em trobava a la parròquia per acomiadar el nostre veí i amic Lluís Sabata i Navarro, vostè va insultar-me. No solament a mi, sinó a tot el poble de Sant Vicenç. Qui és vostè per dir que Sant Vicenç no té cultura? Li faig saber que Sant Vicenç és el poble que té més entitats culturals de tot el Bages i també en universitaris som al cap damunt. Jo no tinc carrera, però sóc membre activa en moltes entitats culturals. Entitats que no han estat esperant que vostè arribés al poble per tirar endavant, sinó que, per les inquietuds i el treball de tots els santvicentins, que vostè ha menyspreat, han fet créixer la cultura d'un poble que se sent orgullós de la tasca que s'ha fet amb l'esforç de tots als que hi vivim. Així que, senyor, abans de parlar davant d'una església plena de gent que feia un comiat amb tot el respecte, assabentis de com és el poble i no menyspreï la gent que hi vivim. Les seves paraules ens van ofendre. Crec que no estaria de més demanar disculpes.

DOLORS BOTINES

NOTA INFORMATIVA

Les opinions reflectides a les pàgines de El Breny, expressen únicament les opinions dels seus autors.

El Breny es reserva el dret de publicar els escrits que ens arribin, i de determinar la prioritat de publicació.

COMPROMÍS AMB CONVERGÈNCIA DEMOCRÀTICA DE CATALUNYA

Assistim, d'un temps ençà, a una actitud de la ciutadania envers la classe política que ens cal considerar. Aquesta actitud és manifesta per una desconfiança cap els polítics que no estant al servei del poble, sinó que és situen en un món caracteritzat per actituds d'enfrontament visceral i constant, perdent el valor que els és propi; un àmbit en què cadascú, com en una obra de teatre, representa el seu paper. El seu objectiu no és millorar les condicions de vida dels santvicentins o santvicentines, sinó mantenir-se dins del joc polític com sigui.

Podem posar en un mateix calaix a tots els polítics?. Jo crec que no. La política com a concepte, la concretem les persones, com que hi ha persones diverses, hi ha polítics diversos. Després d'aquesta primera reflexió, se n'imposa una altra qüestió: què és prioritari les idees o la persona?. Sense idees les persones estariem minvades de la nostra capacitat de ser intel·ligents i també limitades en les nostres actuacions. Una persona no és només les seves idees, sinó que quelcom més: sentiments, emocions, energia...

Valoro i admiro a les persones que tenen idees i que les defensen, però tinc una certa recança cap a les idees defensades a ultrança, sense que s'admetin possibilitat de modulació,

d'ajustament a situacions i/o a àmbits i contextos diversos. I tinc por de les persones sense idees o bé amb idees que canvien sense argumentació ni raonament de cap mena, sense coherència, només en funció d'aconseguir resultats fàcils.

Defenso el meu món interior de les idees, aquelles que són assumides, argumentades i sòlides en el pensa-

... "Una persona no és només les seves idees, sinó que quelcom més: sentiments, emocions, energia"...

ment. Però defenso també la persona com a ésser que és capaç de controlar-les, d'adaptar-les, de posar-les al servei dels altres. I és en aquest punt d'intersecció i d'equilibri on trobaríem, tal vegada, la definició dels valors polítics que ens cal avui, en un món sense fronteres, cada cop més divers i, a la vegada, més uniforme en alguns aspectes: un polític amb idees, amb projectes sòlids i amb garantia d'eficàcia...però també una persona íntegra amb valors, capaç de tenir el control de les pròpies idees

i de posar-les al servei del nostre poble, d'ajudar la gent a ser més feliç.

Quins han de ser aquests valors que hem de defensar i que han de caracteritzar el polític?. El primer valor que destacaria seria el de persona-política-conciliadora, que teixeix ponts de diàleg, sense exclusions, que cerqui allò que ens uneix a les persones pel sol fet de ser persones, no allò que ens separa. Que proposi polítiques de present i de futur, justícia social, que sàpiga mirar endavant sense oblidar el bagatge que tots portem, aprenent dels encerts i dels errors.

En el nostre partit polític, tots els seus càrrecs, militants i simpatitzants, som responsables de la nostra tasca i la desenvolupem amb energia, valor i decisió sense arrogància ni prepotència, amb autenticitat....Acabo dient-vos que totes les persones que pensin que no només cal semblar bones persones per participar en la vida política municipal; sinó sobretot, cal ser-ho, que disposen d'un espai obert i compromès: Convergència Democràtica de Catalunya. Estic a la disposició de tothom.

MONTSE GUIU I MAS

Presidenta local de Convergència Democràtica de Catalunya

ASHA MIRÓ A SANT VICENÇ

Us recordem que l'Asha Miró, serà a la Llibreria Castellet, el proper 15 d'abril a les 7 de la tarda, presentant el seu llibre "Rastres de Sàndal"

llibreriacastellet

llibreria · papereria · material escolar

mireia besora güerri

passatge castellet 29, baixos
tel/fax 93 833 40 07
08295 sant vicenç de castellet
llibreriacastellet@ya.com

DIARIS

REVISTES

SERVEI DE FAX

FOTOCÒPIES

PLASTIFICACIONS

ENQUADERNACIONS

RECÀRREGUES DE MÒBILS

MATERIAL OFICINA

LOTERIA SETMANAL

I LOTO 6/49

JOGUINES

L'ASSASSINAT DE VALENTÍ VILA A L'ESTACIÓ DE SANT VICENÇ

Valentí Vila i Anet, nascut a Aiguafreda (Vallès Oriental), era un militant de la Joventut Comunista del POUM. El 20 de febrer de l'any 1938, quan tot just tenia 16 anys, va ser detingut per un suposat repartiment de fulls clandestins en un cinema del seu poble i va ser traslladat a la presó Model de Barcelona, acusat de derrotisme pel Tribunal d'Espionatge i Alta Traïció de Catalunya. La mitjanit del 23 d'abril d'aquell mateix any, un grup d'uns cinc-cents presos, entre els quals Valentí Vila, van ser cridats a formar als corredors de la presó amb totes les seves pertinences. Se'ls emportaven al camp de treball dels Omells de Na Gaia. La columna de presos va ser conduïda fins a l'estació del Nord, on van pujar a un tren que va sortir a les 8 en punt del matí en direcció a Cervera. Havien rebut ordres estrictes de no baixar del tren, ni tan sols de treure el cap per les finestres dels vagons, i a cada parada els guàrdies baixaven a l'andana per vigilar que no ho fes ningú.

Però en arribar a Sant Vicenç un dels presos va contravenir les ordres i va treure el cap per la finestra, segons sembla per adreçar-se amb paraules afalagadores a una noia del

L'estació del Nord de Sant Vicenç va ser escenari, l'any 1938, de l'assassinat de Valentí Vila.

poble. En veure-ho, un dels guàrdies d'assalt va disparar contra el jove, que va ser ferit a l'espatlla. Però, fatalment, el tret va anar a travessar el clatell de Valentí Vila, que era a dins del vagó, d'esquena a la finestra i conversant amb uns companys. Va morir a l'instant, enmig de l'horror i commoció de la resta de viatgers. El cos sense vida de Valentí Vila, embolicat en una manta, va ser desembarcat a l'estació de Manresa. El destí encara li reservava a aquell noi un últim acte de sarcasme despietat. Tres dies després de la seva mort, el mateix tribunal que l'havia acusat, desconexor dels fets de Sant Vicenç, decretava la seva posada en llibertat.

DAVID SANZ

Font: Francesc Badia, Els camps de treball a Catalunya durant la Guerra Civil (1936-1939), Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 2001.

GUANYADOR DEL PASTÍS DE CAN POSTRES

El guanyador d'aquest mes, del pastís que Can Postres sorteja mensualment, és el Sr. **Antoni Pous** amb el número de soci 127. El guanyador agraciats, haurà de passar per la Biblioteca de Sant Vicenç a retirar el val que l'acrediti. Després es posarà en contacte amb Can Postres per recollir el premi.

Can POSTRES
PASTISSERIA - DEGUSTACIÓ

*C/ Joan Cadevall, 3
(davera del camp de futbol)
Tef. 93 833 10 56*

Instal·lacions Garcia Ballesteros

Venta de materials i manteniment industrial i domèstic

- Aigua
- Calefacció
- Terra radiant
- Energia solar, tèrmica i fotovoltaica
- Tractament d'aigua (osmosis i descalcificador)
- Tot en banys, etc.

C/ Gran, 72
08295 Sant Vicenç de Castellet
tel/fax.: 93 833 00 45

e-mail: instalgarba@telefonica.net

ESTRUCTURES

ARQUE

FABRICACIÓ I MUNTATGE D'ESTRUCTURES METÀL·LIQUES PER A:

NAUS INDUSTRIALS - PAVELLONS - POLIESPORTIUS - EDIFICIS - PONTS - MARQUESINES

DEPARTAMENT D'ENGINYERIA PROPI AMB MÉS DE 40 ANYS D'ANTIGUITAT

C/ Salvador Vives, 1
08295 Sant Vicenç de Castellet
(Barcelona)

E-Mail: estructuras@arque.org

Tel. 93 833 06 61
93 833 38 45
Fax 93 833 31 27

FALTA EDUCACIÓ, DE VEGADES PER UN EQUIVOCAT AMOR MA/PATERNAL

La sentència que l'audiència Provincial de Sevilla ha dictat contra una mare per la dolenta educació que ha donat al seu fill resulta exemplar i hauria d'obrir una reflexió col·lectiva. Concretant la justícia sevillana condemna a una mare a pagar 14.000 euros en què ha constatat la reparació dels danys ocasionats pel seu fill a un company d'institut a qui li va donar una pallissa en la que li va trencar varies dents.

La mare volia culpar al professor per la manca de vigilància al pati del col·legi, però la sentència atribueix a la família, en aquest cas la pròpia mare, la responsabilitat de les actuacions del fill menor d'edat per la "manca d'inculcació o assimilació d'educació i moderació de costums per la convivència amb valors." El jutge argumenta que les feines educatives correctores exercides pels pares no han estat fructíferes, sigui per l'actitud a l'hora d'inculcar-les o bé per la tolerància en corregir les seves manifestacions violentes.

S'ha dit que la cortesia i les bones maneres són més importants que les mateixes lleis. S'ha arribat a un preocupant abandonament del comportament a les escoles i les conseqüències d'aquest error han estat importants. Una vegada més s'ha confós la permissivitat amb la

llibertat. Durant uns anys i encara ara, estava mal vist posar límits als fills, quan l'autoritat també és un instrument del tot necessari per educar, a més de la persuasió i el diàleg. Una societat massa permissiva, que no ofereix pautes clares, pot generar una joventut perduda i desorientada.

A l'escola els infants haurien de saber que si el comportament no és acceptable, hi haurà un càstig immediatament. Les escoles haurien de posar-hi tots els mitjans que siguin possibles: fins hi tot potser haurien de contemplar l'expulsió com a darrera opció quan hi ha una seriosa indisciplina greu com la de fer mal a algú i òbviament quan hi ha escoles especials per tots aquests nens que presenten una conducta antisocial extrema. Fins ara tots aquests límits han quedat poc definits i el resultat ha estat la poca eficiència en l'aprenentatge i poca preparació entre els joves a tenir un comportament social i saber comportar-se en una democràcia on el respecte pels drets de tota la ciutadania es fonamental.

L'objectiu hauria de ser, doncs, força clar: comptar amb un professorat amb autoritat, tolerància zero a l'abús verbal o físic per part dels escolars i a la interrupció del desenvolupament normal de les classes. Per tant, caldria establir unes

mesures concretes que s'haurien de promoure des de la Conselleria d'Educació i que haurien d'assegurar que totes les escoles segueixin les polítiques de promoció de bon comportament entre els alumnes.

Per descomptat, la direcció de les escoles hauria de tenir un paper totalment protagonista i hauria de garantir el bon comportament dels infants a l'escola, a través d'uns protocols. Aquests protocols haurien de contenir temes convencionals i d'altres com el bullying i l'assetjament social o sexual.

Seria imprescindible assegurar que els límits del que és acceptable queden ben clars per a tothom, les sancions que es podrien aplicar i com s'apliquen.

És fonamental que l'escola adquireixi l'autoritat que li correspon per poder exercir la seva lloable tasca de també ensenyar la cortesia i les bones maneres.

Sapiguem quin és el problema i només d'una manera decidida amb la col·laboració de l'administració de professorat i dels pares es podrà aconseguir tenir una joventut més motivada, més preparada i més amable.

US SALUDA,
JAUME DALMAU LÓPEZ

FUNERÀRIA FONTAL SA

FEM FÀCILS ELS MOMENTS DIFÍCILS

- SERVEI PERMANENT PERSONALITZAT
- TANATORI 24 HORES (obert a les nits)
- PROFESSIONALITAT I RESPECTE
- AL SEU SERVEI DES DE 1982

C/ BRUC, 19-21 · MANRESA · TEL. 93 875 16 44 · FAX 93 872 63 22

L'ANDREUET

EL IOGA

Actualment el loga és una pràctica força estesa a les nostres contrades i arreu del món. Que és el loga?... molta gent s'ho pregunta, i molta d'altre no saben ben bé com definir-la. Bé, no pretenc fer una dissertació sobre aquesta pràctica esportiva (per uns), o be espiritual (per d'altres), però el que vinc a qüestionar és el perquè els homes no s'atreveixen a exercitar-la.

De tothom és sabut que exercitar el cos es una manera sana de portar una vida més ordenada i molt mes equilibrada en l'aspecte físic, però el sexe masculí no gosa entrar dins d'aquesta pràctica tan extensa. Perquè?... ¿Que és el que els fa por?... Que potser la seva virilitat es veu atemptada al contribuir a fer una

sèrie d'exercicis poc masculins; o potser el loga s'identifica més amb el sexe femení?.

Hem de dir que avui en dia amb l'avanç que experimentem en tots el camps em deixa molt absort el comprovar que els homes tenen tants prejudicis i que a part del futbol i els esports típics i tòpics de tota la vida no s'atreveixen a provar altres alternatives de vida, com poden ser unes bones sessions de loga, les quals garanteixen una gran relaxació i el poder trobar-te d'allò millor amb tu mateix, si més no durant les classes que es desenvolupen.

No vull que es pensi, que estic fent propaganda gratuïta, d'un exercici físic que a mi ni em va ni em bé (però el que si que he de dir, es que hi tinc una debilitat especial).

El loga és una forma de gimnàstica que acompanyada de la nostre respiració fan que el cos experimenti unes noves formes i sensacions que moltes vegades, en posicions normals, no ens creuríem que arribarien a aconseguir.

De totes maneres val a dir que la gent que conec que practiquen aquest exercici tan peculiar son persones que tenen una manera de fer força pausada i més aviat les coses se les rumien una mica abans de fer res que pugui molestar; el seu tarannà es una mica diferent al del entorn que els envolta. Moltes persones podrien prendre candela... i practicar una mica més aquest exercici cada vegada més extens.

L'ANDREUET

L'ajuntament informa

SANT VICENÇ SUBVENCIONARÀ LES ACTIVITATS EXTRAESCOLARS DE LES FAMÍLIES AMB RENDES BAIXES

L'Ajuntament de Sant Vicenç de Castellet, a través de les regidories de Serveis Socials i Educació, obre per primera vegada una convocatòria per a la concessió d'ajuts a les famílies del municipi amb rendes baixes per ajudar a fer front a les activitats extraescolars dels seus fills, organitzades tant pel propi consistori com per les AMPA dels centres educatius sufragats amb fons públics o per alguna entitat local.

Montse Bach, regidora d'Educació de Sant Vicenç, justifica els ajuts per "l'important paper de les activitats més enllà de l'horari lectiu amb finalitats educatives i de cohesió social". Bach també considera que "tots els infants, han de tenir l'oportunitat d'exercir efectivament el dret a realitzar activitats extraescolars, ja que satisfà els objectius de socialització i d'integració".

 cuina forta sardà S.L.

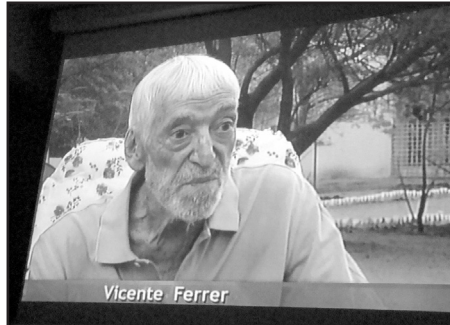
Plaça Progrés, núm. 8 - 08224 TERRASSA
Tel. 93 780 15 59 - Fax 93 733 61 34
e-mail: cuinafortasarda@yahoo.com

LA PENYA BLAUGRANA SOLIDÀRIA

El divendres 29 de febrer, a les 8 del vespre i al local social de la Penya, va tenir lloc una xerrada a càrrec de Lancy Modem amb el títol "La gran il·lusió". Aquest jove hindú és portaveu oficial de la Fundació Vicenç Ferrer, a la que hi viuen i treballen unes 1600 persones, majoritàriament de la Índia. El Vicenç, té treballant al seu costat, amb càrrecs de molta responsabilitat la seva esposa Ana i el seu fill Moncho, a més d'un altre català Jordi Folgado.

Lancy ens va aclarir com funciona el tema dels apadrinaments, ja que molta gent ho té mal entès. Els nens que s'apadrinen no són orfes, sinó de castes baixes, el què vol dir que no tenen drets ni possibilitats d'estudiar, ja que han de treballar per casa seva. Amb els diners dels apadrinaments, tenen el seu manteniment pagat (sense anar a treballar), poden fer 3 àpats al dia, i anar a escola fins als 16 o 18 anys, tan nens com nenes.

Durant la xerrada, es va projectar un vídeo que explicava que la fundació compta amb aproximadament 135.000 padrins i que dels diners que això genera i d'alguns altres ajuts, se'n beneficien més de 2.500.000 persones que poden tenir una bona sanitat gràcies als 4 hospitals que s'han construït, junt amb 2 més que s'estan acabant. El funcionament d'aquests hospitals va a càrrec de nois i noies que han fet les seves carreres gràcies a la

fundació, que també es beneficien d'un pla especial de bona nutrició unes 50.000 persones. També estan treballant contra la SIDA, malaltia molt estesa a la Índia, gràcies a una col·laboració amb l'Hospital Clínic de Barcelona que els proporciona medicaments retrovirals per combatre-la. El què més costa és convèncer la gent dels seus drets i de que han de lluitar. També tenen l'ajut desinteressat de

metges d'arreu d'Espanya, que passen les seves vacances treballant per la Fundació.

Fa 25 anys que la Fundació Vicenç Ferrer treballa a Anantapur. Una de les iniciatives per què les famílies puguin tirar endavant, és la creació de "xangas" o bancs, que proporcionen microcrèdits a les dones per formar cooperatives per treballar i comerciar entre elles. Ajunten feines com les que fan al camp amb l'agricultura y el bestiar, o bé a casa seva fent diversos articles d'incens i teles pintades.

En els darrers 10 anys mes de 23.000 famílies han tingut una casa nova, això vol dir, una de "totxos" que ells mateixos es fan; també fan de paletes, doncs a la fundació han après diferents oficis. Fer una casa nova costa uns 1.450 euros, i si algú o algunes persones els arreplega, en el seu honor posaran el seu nom en un lloc ben visible de la casa.

Las cases son posades a nom de les dones perquè son abandonades pel seu home, i pugin tirar endavant la família. Tenen preparat un nou projecte per dintre d'uns anys, tenir 30.000 vivendes més, per mes famílies. En el vídeo es podia veure la "Gran Festassa" que fan. Totes las famílies juntes quan se'ls hi entrega la casa nova. Las barraques en que viuen fan veritable pena.

Com que les pluges originades pel "monzón" fan el que volen i plou quan no toca, o plou torrencialment i l'aigua no s'aprofita; han

NOVA ADREÇA
 Avgda. Secretari Canal,
 14 baixos dreta
 Sant Vicenç de Castellet
 Tel. 938331751

ELS NOSTRES SERVEIS:
 GESTORIA
 ASSESSORIA
 A P I
 ADMINISTRACIÓ DE FINQUES
 IMMOBILIÀRIA
 SERVEIS JURÍDICS
 FISCAL
 LABORAL
 COMPTABLE
 ASSEGUANCES
 VEHICLES

desenvolupat diferents tècniques per tenir aigua per les cases i unes bones collites.

També treballen amb mes de 20.000 persones disminuïdes, que les famílies amaguen perquè els veïns no els critiquin. A Anantapur tenen escoles de rehabilitació que porten ells mateixos i tallers d'on han sortit més de 21.000 pròtesi.

La Fundació Vicenç Ferrer treballa en molts i diferents camps. Un dels que mes els preocupa es el de la vivenda, doncs en les barraques on

mal viuen, tenen goteres, hi fa molta calor i hi entren animals verinosos, no tenen llum ni aigua. Si tenen casa es l'única manera que no marxïn.

Segons les últimes notícies arribades d'Anantapur, el 2007 ha estat un dels millors anys des de fa temps, doncs el "monzón" ha arribat al moment adequat i han estat generós aconseguint unes molt bones collites.

A la reunió i amb els dos locals plens, va semblar majoritàriament que des de la Penya Blaugrana, es podria recolzar la construcció d'una

escola si es recapten entre 8 o 10.000 euros. El President de la nostra Penya Blaugrana en Josep Gomariz deia que tant ell com la gent de la seva junta treballarien de ferm i amb coratge, i que amb la generosa col·laboració dels socis i simpatitzants, es veien capaços d'aconseguir una fita tan important com fora aconseguir una escola nova per la bona gent d'Anantapur, que portaria en lloc ben visible el nom de la Penya Blaugrana i el de Sant Vicenç de Castellet.

ALFONS

GRAN DIADA DEL SOCI (Penya Blaugrana)

El diumenge dia 2 de Març d'enguany, va ser un gran dia per els 400 socis que ens vàrem trobar en un dinar ple de records i reconeixements a socis i amics.

Com que majoritàriament els assistents anaven arribant molt d'hora i el Josep tenia programada molta feina per aquell dinar; entre el primer plat i el segon en Josep ja presentava el primer convidat per la vetllada, era en Rudy Ventura, molt animat tant, que ell mateix ens explicava la seva odissèa; des de el dia en que havia de venir a la Penya per fer el Pregó de Festes de l'any 2007, i que la seva

va baixar i va fer embogir a tothom tocant tot el que a ell li agradava, i enmig del públic, tot el que li demanaven. En Rudy va ser tot un "showman".

Alhora dels postres el President de Penya Blaugrana en Josep Gomariz, començava amb l'agraïment a l'Ajuntament del Pont de Vilomara, per poder gaudir un any mes del Centre Cívic.

Un petit vídeo en homenatge al malaurat amic Evaristo de la Torre, ens recordava fets passats i el gran afecte del que tants anys va ser Alcalde del Pont de Vilomara que sentia per la gent de la nostre Penya.

També es feia entrega a l'actual Batlle, d'un record de la diada i es demanava la col·laboració del Sr. Batlle de Sant Vicenç de Castellet en J. Manel García i Campillo, i la periodista Pilar Goñi, per fer el lliurament de insígnies de plata dels que feien 25 anys com a socis de la Penya.

A continuació reconeixement al músic i soci Agustí Soler, compositor de l'Himne de la Penya, que acompanyat dels amics dels bons temps de músic i en Rudy Ventura varen fer un grup per interpretar l'Himne de la Nostra Penya.

En acabar el protocol en President en Josep Gomariz anunciava a bombo i platerets el comprimís per part de la Penya de fer-hi l'esforç i la feina que faci falta i amb la col·laboració de socis i simpatitzants per aconseguir els diners suficients perquè una nova escola a Anantapur porti el nom de la Penya i Sant Vicenç.

També es treballarà per fer, si es possible un viatge a l'Índia de cara al mes de Novembre d'enguany, per conèixer de primera mà la gran tasca de la Fundació Vicenç Ferrer i família.

ALFONS

mala salut no li va permetre fins ara, ja que l'endemà l'operaven. La primera peça que va tocar, trompeta en mà i al costat del Josep, va ser l'Himne del Barça (ja que ell és un gran "culé" de tota la vida), però ja ràpidament

FESTA DE SANT ANTONI ABAT I ELS TERS TOMBS

L'Associació Cultural de CarreTERS i Cansaladers de Sant Vicenç de Castellet, és el nom legal de l'entitat coneguda més popularment com a Gremi de CarreTERS i Cansaladers de Sant Vicenç de Castellet, que és l'entitat encarregada d'organitzar cada any una de les festes més populars i tradicionals de Sant Vicenç de Castellet, com és la Festa de Sant Antoni Abat i els Tres Tombs. Aquesta entitat també es dedica a la recuperació, restauració i manteniment de tot l'antic material que envoltava el món dels traginers de Sant Vicenç de Castellet.

La primera celebració a Sant Vicenç de Castellet de la Festa de Sant Antoni Abat, i per tant l'origen del gremi o Associació Cultural de CarreTERS i Cansaladers, va ser l'any 1914. L'any 1924 es van comprar els primers guarniments necessaris per capità i portabanderes acabant-los de completar l'any 1928. L'any 1926 es va confeccionar la bandera sense cap descripció i l'any 1932 es van fer les inscripcions amb en nom del Gremi de CarreTERS i Cansaladers de Sant Vicenç de Castellet.

A finals dels anys 80 i principis dels 90, va haver-hi uns anys que la festa no es va poder celebrar, però a partir de 1995 una nova junta, però amb antics membres d'aquell gremi va tornar a recuperar la festa. Des de llavors cada any s'ha anat celebrant fins a consolidar-se com una de les festes més importants de Sant Vicenç de Castellet i la comarca.

El 1998, juntament amb altres pobles que celebren aquesta festa, es creà la Federació dels Tres Tombs de Catalunya, amb seu a Vilanova i la Geltrú. D'aquesta manera el Gremi

de Sant Vicenç és membre fundador d'aquesta i segueix adherida i treballant per tal de mantenir una de les tradicions més catalanes.

Enguany, ha aconseguit ésser una

de las més lluïdes. De bon matí, es tocà una florejada diana a càrrec del Triangle de Sans, les majorets i la xaranga Mai toquem "B" de Tàrraga. Mentrestant, en el dipòsit vell, més de 90 Kgs de botifarres, pa amb tomàquet i bon vi, feien les delícies de socis i col·laboradors d'aquesta gran festa.

En aquesta edició, hi havia tants carruatges que va arribar un moment, que el cap i la cua de la cavalcada es tocaven i fins que no es va poder desfer el nus, tot va quedar aturat.

Varen participar-hi més de 35 carruatges i més de cent cavalls, tots guarnits i engalanats.

El president de l'entitat, Ton Carreres, es mostrava molt content i satisfet pel bon desenvolupament de la festa, tant a nivell de diversió de la gent, com per la manca d'accidents. També va expressar la seva satisfacció en quant a la venda de tortells, ja que no en va quedar cap per vendre. Va afegir els seu agraïment a tots els socis i col·laboradors, així com a tots els santvicentins que van ser presents a la festa.

Una de les atraccions d'enguany, fou la presència dels televisius participants al concurs de TV: "la Masia de 1907".

També el ball al pavelló esportiu, va ser molt concorregut i tothom va gaudir amb el divers repertori de l'Orquestra Habana.

ABANDERATS 2008:

Capità de Bandera:

Josep Vives

Porta Bandera:

Josep Ramoneda

Cordinistes:

Míriam Diez i Neus Tamayo

Bandera Petita:

Capitana de Bandera:

Eva Pey

Portabandera: Jordi Bricollé

Cordinistes:

Aina Berenguer i Valèria Casajuana

Fotos: Santiago Comas

L'ESCOLA MUNICIPAL DE MÚSICA VA AL PALAU SANT JORDI EN EL 15è ANIVERSARI DE L'ACEM

L'Escola Municipal de Música de Sant Vicenç de Castellet ha participat durant aquest mes de març en un esdeveniment multitudinari que ha tingut lloc al Palau Sant Jordi: el quinzè aniversari de l'Associació Catalana d'Escoles de Música (<http://www.acem.cat>).

Per celebrar aquest aniversari, l'ACEM (que agrupa 110 escoles de música i dansa de Catalunya) ha volgut fer-ho

Fotografia: Oriol Moré

Palau Sant Jordi, 29 març 2008

Desclot, qui prèviament ja havia treballat com a lletrista per al Secretariat de Corals Infantils de Catalunya. La delicada tasca de la direcció va ser de la mà d'en Salvador Brotons, director i compositor amb una llarga experiència professional tan al nostre país com a l'estranger.

La trobada al Palau Sant Jordi va culminar mesos de treball dels alumnes i professors de

d'una manera ben especial: fer una cantata amb tots aquells que assisteixen a les escoles de música del nostre país. El resultat: el dissabte dia 29 de març, 4.000 participants de 7 a 75 anys, que provenien de 69

les escoles de música i de tots els organitzadors d'un esdeveniment prou agosarat, que prèviament es va assajar en quatre dissabtes, un per a cada secció, liderades pels grups convidats Vox Alba (veu), Virus String Quartet (corda), Tactequeté (percussió), Spanish Brass (vent) a les quatre capitals catalanes. La trobada al Sant Jordi va ser emocionant per a tots i, de ben segur que deixarà un bon record a tots aquells que hi van participar. Moltes felicitats a tots i a totes!!

Més informació a internet:

<http://www.acem.cat>

Podeu veure'n diversos videos a youtube:

<http://www.youtube.com/watch?v=tmBUCagtnG8>

<http://www.youtube.com/watch?v=ZwoIr2nRNVE>

<http://www.youtube.com/watch?v=CikAQVHmYZ4>

<http://www.youtube.com/watch?v=DUufViKhR6w>

<http://www.youtube.com/watch?v=EdWd8gk5qR4>

Un reportatge en un dels Blogs de Catalunya Música:

<http://blogs.ccrtvi.com/blogdenit.php?itemid=10652>

Podeu escoltar i descarregar-vos el programa emès a Catalunya Ràdio el dia 31 de març a:

<http://www.catradio.com/pcatradio/crltem.jsp?seccio=seccio&idint=1008>

Podeu llegir i mirar les fotos dels articles publicats a l'Avui:

<http://paper.avui.cat/article/cultura/121397/concert/mes/gran.html>

<http://paper.avui.cat/article/cultura/121306/nens/concert.html>

escoles diferents, van omplir el Palau Sant Jordi de gom a gom, per interpretar les peces que han estat curiosament assajades durant els últims mesos.

—que tots coneixem gràcies a les bandes sonores de sèries com *Nissaga de poder*, *Laberint d'ombres* o *El cor de la ciutat* va ser l'encarregat d'escriure la cantata Els quatre elements que incloïa música per les diferents seccions corals, de vent, de corda i de percussió que van participar en aquest esdeveniment; i va participar-hi també com a pianista. Els textos de les cançons són de l'escriptor Miquel

CARMELLES 2008

El passat diumenge 23 de març, un any més, les caramelles s'han portat a terme. L'Esbart dansaire santvicentí i la seva escola de dansa, la Coral Nou Horitzó i el Dissent i escaig han sortit a celebrar la Pasqua pels carrers del nostre poble amb molta força i amb moltes ganes, com cada any.

L'Esbart, per la seva part, ens va mostrar la feina feta pels dansaires més grans i més petits, amb balls com la castanya, la Bolanger o el Ball Francès. Interpretats amb moltes ganes de mostrar-ho a la nostra gent.

La Coral per la seva part, amb les seves cançons i els seus balls, van sortir també el dissabte dia 22 a la tarda, encara que la meteorologia no els va acompanyar massa, la mainada va gaudir moltíssim inter-

pretant cançons divertides i un pèl atrevides. Tots plegats van fer passar unes bones estones als oients i familiars, els quals van gaudir d'allò més amb aquestes dues entitats que fan que les caramelles, juntament amb altres entitats, no s'oblidin i encara hi hagi ganes de celebrar-les.

ESPEREM DISFRUTAR-LES MOLTS ANYS MÉS!

XV DIADA DE L'ART - 27 d'abril al 4 de maig

El proper dia 27 d'abril s'inicia a les 12 del migdia l'Exposició de Dibuix escolar dels alumnes de diferents escoles del poble.

Els dibuixos seràn exposats del 27 d'abril al 4 de maig a la Sala d'Actes de l'Ajuntament.

El dia 4 maig, dia de la mare; a les

12 del migdia, es farà una ofrena i festa al monument a la mare. Tot seguit es farà públic el veredict dels guanyadors del concurs de dibuix i es lliuraran els premis. Durant tota la jornada hi haurà un grup d'animació per a la mainada.

També agraïrem a les entitats i altres persones que vulguin portar plantes, flors o un ram a les 11 del matí per donar més relleu al monument. L'ajuntament i l'entitat també hi farà una ofrena.

Enguany la diada de l'Art que organitza l'Agrupació Artística, s'ha hagut d'ajornar per forces majors.

CAN PALLÀS
MATERIAL PER A LA CONSTRUCCIÓ

**TENIM GRIFERIA, SANITARIS, HIDROMASSATGE,
GRES I TOT EN ACABATS PER A LA LLAR. OFERTES PERMANENTS**

CASTELLBELL I EL VILAR
Urbanització Prat, 63
Tel. 93 834 01 26

ST. VICENÇ DE CASTELLET
Passeig de la Pau, 41
Tel./Fax 93 833 20 15

EL CENTRE EXCURSIONISTA VISITA MÓN ST. BENET

Diumenge 2 de març de 2008, la gent del centre excursionista van organitzar una sortida cultural a MÓN ST. BENET. Aquest conjunt monumental, adquirit l'any 2000 per CAIXA MANRESA, ha fet un salt de qualitat molt importat, convertint el que només era el Monestir de St. Benet de Bages, en un espectacular conjunt de 4 edificis i un entorn totalment canviat: el MONESTIR per viure 1000 anys d'història; l'HOTEL, un allotjament suggerent; la FUNDACIÓ ALÍCIA, punt de trobada de ciència i alimentació; la FÀBRICA, un gran espai multifuncional. Junts formen un dels conjunts turístics més complets de Catalunya.

De bon matí, amb els nostres cotxes particulars, sortíem des del nostre local social. Una bona colla d'uns 25 excursionistes, amb ganes de cultura medieval, cap a Món St. Benet, visita guiada i concertada que començava a les 10 al monestir. És on es visita la part romànica, gòtica i barroca, iniciant per l'església, força gran, i que imposa un cert respecte, doncs la construcció tota de pedra, dóna la sensació d'estar impregnat d'història que s'hi respira pels quatre costats, això mentre hi ha els finestrons oberts i la claror de dia i les explicacions històriques de la guia omplen tota l'estança. Quan es comencen a tancar els finestrons i la

penombra ho envaeix tot, arrenca la història de St. Benet des de la seva fundació al s. X i la música que surt de no se sap quins remots recons del monestir, fan que tothom, amb ple recolliment posi tota la seva atenció a la il·luminació de tota la paret del temple que tens al davant i començant a sortir les imatges històriques en un audiovisual multisensorial que et transporta als tràgics i difícils dies de la vida dels pares del monestir.

Quan la teva atenció encara concentrada en els fets històrics que acaben de colpir-te, una nova imatge

acompanyada d'una profunda veu i música, l'absis es vesteix de gala amb totes les seves pintures (que en realitat hi manquen) i també els personatges d'un monjo, bisbe o arquebisbe lluin la vestimenta adequada, es fa present dalt l'altar Major, en l'última cerimònia, tal i com va passar en aquells temps.

Acabada aquesta immersió d'història, es baixa amb recolliment i silenci a la Cripta. A l'arribar al claustre, ple de lluminositat i llocs de la història més rànica del Monestir, lloc prou indicat per les explicacions històriques de la guia, i també per aprofitar i fer algunes fotos d'un lloc tant emblemàtic.

D'allà passàvem al Celler, gran, ampli i amb un joc de llums que semblava mai el mateix. Segons els efectes de claror semblava més gran o més petit.

També visitàvem les habitacions dels monjos, força grans i amb un bon escriptori i una bona cadira acompanyant la llibreria, però el llit era petit i baixet (per no dormir-hi

GLOBAL

SERVEIS INTEGRALS

PC

- ☞ Venda d'equips Informàtics
- Reparacions
- Serveis Web
- Manteniment d'empreses
- Venda de components
- Solucions a mida

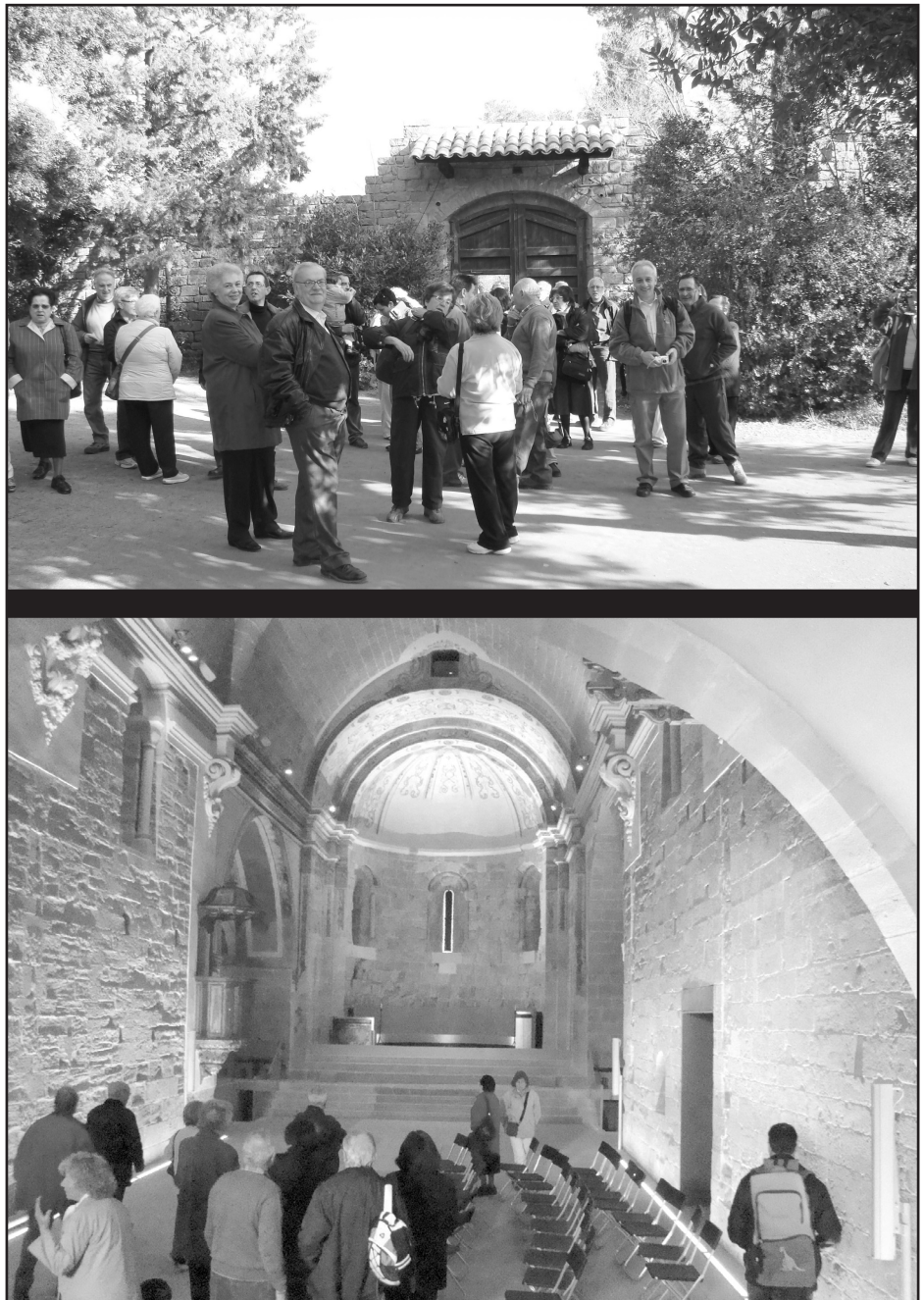
C/ Primer de Maig, 31, Local 1 - 08295 Sant Vicenç de Castellet - **93 833 45 12**

gaire). En les altres estances nous audiovisuals (multisensorials) et van impregnant de vida i història medieval i monacal, fent que aquest recorregut doni prou informació al visitant per valorar molt positivament la tasca de restauració.

Per acabar la visita, crec que eren les denominades galeries de l'oest, d'un estil molt diferent, com en les fotos es pot apreciar, plenes de llums i alegria, d'aire carregat d'oxigen del bosc proper. Així es feia el retrobament de la colla, fent tots els seus comentaris personals, explicant cadascú les seves sensacions, entusiastes de la visita i que el lloc i els muntatges eren encertats i espectaculars, i el gran encert del centre excursionista en programar la visita.

Un cop acabada la visita cultural i aprofitant que estàvem a tocar la riba del riu Llobregat (encara que no ho semblava) que corre tranquil i plàcidament, vorejant tot el paratge. Arribàvem després de més d'una hora de bon caminar, prop les famoses tines de Viladordis, un dels monuments de més tines juntes. Des d'allí es pot seguir el sender, que passa pel Pont de Vilomara, Camí Ral, St. Jaume, baixa per St. Pere de Vallhonesta i St. Vicenç fins a Sta. Cecília.

ALFONS

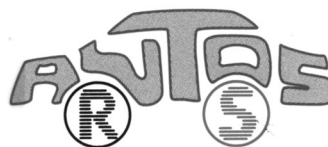

entra a: www.elbreny.com

canigat
 JOSEP PRAT RIBERA
 M. JOSEP GÓMEZ RIVERA
 GEMMA TAÑA PEDROLA
 VETERINARIS

c/ E. Peña, 85, baixos - Tel. 93 833 10 11
 08295 SANT VICENÇ DE CASTELLET
 e-mail: canigat@terra.es
www.canigat.es

TALLER MULTIMARCA

Mecànica
 Xapa
 Electricitat
 Pre. I.T.V.

Francesc Macià, 128 Nau B. - 08295 SANT VICENÇ DE CASTELLET
 Tel. i Fax 93 833 03 06

ASSOCIACIÓ DE FAMILIARS DE LA RESIDÈNCIA

Avui entrevistem Tamara Güerri, presidenta de l'Associació de Familiars de la Residència, que ens explicarà la funció de la mateixa i el perquè de la seva creació.

BR- Perquè la creació d'aquesta associació?

TA- Neix arrel de converses mantingudes amb altres familiars de residents, que no ens conformàvem amb "aparcar" els nostres a la residència, sinó que teníem la inquietud de procurar pel seu benestar allà dins, sobretot veient la quantitat de mancances que hi havia. Primer, amb les anteriors directores, encara ens sentíem atesos. Però amb l'entrada de la Mª Ángeles, va ser quan ens vam adonar que les nostres queixes no servien per res; no ens rebien i no ens escoltaven. Llavors vam decidir formalitzar legalment una associació, per tenir poder jurídic per resoldre aquests dèficits que afectaven als nostres familiars.

BR- Com vàreu organitzar l'associació?

TA- Vam fer l'acta fundacional i posteriorment vam començar a elaborar els estatuts. Això va ser cap el juny de l'any 2006 i a l'agost van canviar la directora per l'actual; una persona de Sant Vicenç, que ja hi havia treballat a la residència com a infermera. Amb la Fani, la nova directora, va semblar que les coses podien anar millor, al ser una persona del poble a la qual coneixíem. Tot i que li vam voler donar un vot de confiança, vàrem continuar amb els tràmits de formalització, que van acabar al setembre de 2007.

BR- Què va passar després?

TA- Ens vàrem trobar amb moltes traves, perquè ningú vol que es fiquin a casa seva, però en realitat, els únics que legalment estan a casa seva, són els residents, ja que estan empadro-

nats allà, i que en definitiva són els que patien les deficiències per culpa de la mala gestió que s'hi feia.

BR- Qui és el responsable de gestionar la residència?

TA- L'administració és a càrrec de la Generalitat, però qui la gestiona és l'empresa privada Eulen.

BR- Entenc doncs que les deficiències de les que us queixeu, venen per part d'aquesta empresa. Explica'ns una mica quines eren les mancances.

TA- A l'època de l'antiga directora, les coses eren prou greus com per exemple manca de coberts (fins al punt d'haver de rentar culleres a mig dinar per què no n'hi havia prou per tots), manca de tovallons, de paper del WC, gots gerres i d'altres coses realment bàsiques. Tot això, amb la nostra voluntat es va anar solventant amb la nova directora, que tot i tenir les mans molt lligades per l'empresa, hi va posar la màxima voluntat. A base de reclamar per totes bandes, les coses han anat millorant, tot i que encara queda molta feina per fer.

BR- Què ens pots dir del personal de la residència?

TA- Dins el personal hi ha persones molt vàlides però, desgraciadament, la majoria passen bastant del residents. Potser el motiu és la falta de motivació econòmica que tenen, però això no s'hauria de reflectir amb la seva feina. Hi ha insuficiència de gent i dels que hi ha, alguns fan el que poden però d'altres fan el mínim. Un altre problema, degut també a la compensació econòmica, és la fluctuació del personal, cosa que psicològicament afecta molt als residents. Un altre conseqüència és que no es troba personal qualificat i bona part del que es troba són immigrants que desconeixen l'idioma cosa que és inadmissible en el tracte amb la gent gran.

BR- Que comporta ser soci de l'Associació?

TA- Som una associació sense ànim de lucre, però cobrem una quota per les despeses de gestió. Encara que la quota mensual només és de 5Eur., a final d'any sempre sobren diners que s'utilitzen per fer regalets útils per els residents (pitets, tovallons, tovallones...). Els que poden, col·laboren amb la gestió de l'associació. També intentem promoure el voluntariat a nivell de massatgista, manualitats, etc.

BR- Quins passos heu fet per arribar als vostres objectius?

TA- Sempre hem volgut que l'Associació fos un vincle entre residents, familiars i la direcció i personal de la residència i per tant, tampoc ens volem convertir amb canalitzadors de queixes, sinó que hem de moure tots els fils que puguem per que els nostres familiars tinguin el màxim de comoditats. Hem anat escalant en les nostres peticions fins que ens hem vist obligats a arribar a la Generalitat. El passat mes de febrer, vàrem tenir una entrevista amb els tècnics de la Generalitat per fer-los arribar les nostres inquietuds. Vam sol·licitar que tinguessin en compte la gestió de l'actual empresa, pensant que n'hi ha d'altres que ho podrien fer millor. Però amb el que més vàrem insistir és en que es valorés la precarietat del personal i la importància de que la gent gran està en la última etapa de la seva vida, pel que es mereix passar-la amb la més gran dignitat i comoditat. Per tant, no només volem arribar a unes instal·lacions confortables, sinó també a una tranquil·litat i serenitat, que només el personal més qualificat (que hi és però s'ha de valorar) els pot donar.

MONTSE SOLÀ

EL PETIT MAÓ

Hi havia una vegada un maó que, com tots els maons, s'estava molt quiet al mig d'una paret.

La veritat –cal dir-ho- és que no n'estava pas content, de ser allí i d'estar-se sempre quiet.

Pensava: <<M'agradaria veure món, ser com els cotxes que passen pel carrer, sempre d'una banda a l'altra>>.

Al seu davant hi havia una placeta amb un sorral i uns gronxadors per als petits del barri; això li feia pensar: <<També estaria bé ser gronxador i pujar i baixar sense parar mai>>.

Passava estones mirant el semàfor de la cantonada. Li agradava molt. <<Si fos semàfor podria jugar a encendre i apagar els llums: verd, groc, vermell, verd, groc, vermell...>>

Al seu voltant tothom tenia alguna cosa a fer, tothom era necessari i, en canvi, ell se sentia inútil, allà clavat

en aquella paret sense saber ben bé què hi feia.

N'estava ben tip d'estar-se allà, quiet, agafat amb els altres maons mentre els nens i les nenes, en sortir de l'escola li guixaven la cara. Va decidir fer alguna cosa. Ja feia dies que s'adonava que en passar un d'aquells camions enormes de moltes rodes, trontollava tot. Va esperar que passés el camió i fes trontollar la paret, va fer un salt endavant i es va deixar caure a terra ben disposat a anar a córrer món.

Era lliure!

Va mirar al seu darrere i per primera vegada va poder veure la paret. Era plena de finestres i tot de persones havien sortit cridant: - Què passa? L'edifici tremola! Això s'ensorrarà!

En qüestió de segons s'adonà de quina era la seva feina, de com era de necessari i que no podien passar sense ell.

Tan ràpidament com havia saltat a la vorera, tornà enrere, va recuperar el seu lloc i s'agafà ben fort al altres maons.

El maó del damunt li va aixafar una orella i ell va trepitjar l'esquena del que tenia a sota seu, però a poc a poc tot va ser al seu lloc i la paret deixà de trontollar. Els qui cridaven es van assossegar i van deixar les finestres. Ha passat el temps i, a vegades, el petit maó encara tremola uns instants, com les fulles de l'arbre quan fa vent, quan pensa en la desgràcia que hauria pogut provocar.

Ara és feliç. Fins i tot somriu content quan, a la sortida de l'escola, els nens i les nenes li fan pessigolles amb els guixos.

I conte contat, ja s'ha acabat.

M. DOLORS MANI

humor

Els acudits no expressen l'opinió de cap persona o entitat; simplement són acudits.

CINC MINUTS

Arreu sentim parlar de la sequera, però realment tenim consciència del que està passant?

Hi ha gent que no només n'és conscient, sinó que intenten fer el possible per a alleugerir el problema : s'han gastat diners per a fer recol·lectors d'aigua de pluja a casa seva, han deixat de regar els patis, etc. No solucionen el problema, però com a mínim intenten no incrementar-lo.

Però siguem sincers, quanta gent coneixem que actuïn així? I nosaltres, ho fem?

Per altra banda, veiem els veïns que, tot i conèixer la situació ja estan omplint les seves piscines privades, segueixen mantenint diàriament els recs dels seus jardins ....

Algú em comentava l'altra dia que això no s'aturarà fins que no tallin l'aigua de les aixetes. Hem d'arribar a aquest extrem? Se'ns ha de forçar a situacions límits perquè entenguem les coses?

Una espeleòloga m'explicava que les grutes per on acostumen a moure's abans eren sempre enfangades a causa de les aigües subterrànies. Ara només troben pedres i pols. Fins i tot s'assequen les capes freàtiques.

Els pagesos estan posant el crit al cel perquè se'ls estan malmetent les collites i no hi ha aigua per al rec. L'Administració va fent propostes d'urgència que mai no podran ser del gust de tothom perquè quan escasseja una cosa, s'ha de manllevar d'alguna banda per a poder repartir-la.

Heu anat cap a Vallhonestà últimament? Els camins estan coberts d'una terra tan seca que sembla sorra de platja.

Cal esperar que aquesta primavera plougui. Però serà suficient? Omplirà aquesta aigua els embassaments? Molt em temo que això és difícil.

Què podem fer cadascú de nosaltres? Aquest és un problema de tots. L'aigua és imprescindible per a tothom. Si no n'hi ha, ja podem tenir molts diners, que no la farem aparèixer.

Plantegem-nos seriosament la sequera. Intentem reaccionar. Si cadascú posa una mica de la seva part, no solucionarem el problema, però potser podrem aconseguir no agreujar-lo.

Una opció seria informar-se i actuar en conseqüència. Però aquesta és solament una opció. Tu què penses? Què faràs? Ets immune al problema?

ELENA FRANC SIS

Degut a la gran quantitat de correu brossa que ens entra al correu electrònic, ens hem vist obligats a canviar la nova adreça.

A partir d'ara us agrairem que ens envieu els correus a:

revista@elbreny.com

Calçat i
complements

T./F. 93 833 36 45
C/ Gran, 77 Baixos
08295 St. Vicenç de Castellet

Cal Ramon
r e s t a u r a n t

C. Mestra Carme Baldelló, 11
08295 Sant Vicenç de Castellet
93 833 10 78 - 616 58 88 27

Calçats Gorsim Calçats Gorsim Calçats Gorsim
c/ Prim, 3 - Tel. 93 833 03 62 SANT VICENÇ DE CASTELLET

Calçats
Gorsim

c/ Prim, 3 - Tel. 93 833 03 62
SANT VICENÇ DE CASTELLET

Tenim a Maria Rosario Lluç Aguado la "Rosario" a Coses de L'Esplai. És una de les santvicentines que no necessita presentació, ja que és molt popular, una altre sòcia de l'Esplai que ens donarà alguns detalls de la seva vida.

—Rosario, donem el lloc i data del teu naixement

—Vaig néixer el dia 28 de Febrer de l'any 1938, al pis d'els meus avis, al carrer Mestra Carme Baldelló. Els pares van ésser , en Francesc Lluç i la Leonisa Aguado, una gent bastant coneguda a Sant Vicenç.

La mare va tenir bessonada, vàrem ser dues noies, només que l'altra es va morir al moment de néixer, segons e sentit explicar, per problemes de salut. Avui en dia segur que l'haurien salvat.

—Explica'ns coses dels teus pares, com eren i quant els vares perdre

—Del pare poca cosa puc explicar; que va morir a la Guerra a la batalla de l'Ebre, a la Fatarella, un dels llocs a on es va lliurar la guerra amb més cruesa. Allà es on varen donar el "parte" de la seva desaparició .

La mare va enviduar quan tenia 22, i vàrem quedar les dues desamparades; bé, desamparades no perquè teníem als iaies, per par de la mare, i ens van donar suport amb tot i per tot. Els iaies també van tenir una colla de fills: l'Estella casada amb Ramon Ribalta "el conillet", el Leodoro que

estigué casat amb Rosita Gasol, la Pilar, casada amb Lluç Bartumeus, que va morir tràgicament, un altre fill, el Modesto que morí d'accident. Va anar a Valladolid a acomiadar-se de la novia, ja que anava a la mili, i durant el viatge de tornada a l'estació de Miranda de Ebro, va baixar un moment, i quant va voler tornar a pujar al tren, va haver de creuar les vies i no es va adonar de que venia un altre tren i el va matar. De tots els germans només queda la tieta Josefina.

Els meus avis també van haver de lluitar molt per pujar tota la colla de fills i suportar els problemes de la vida.

—Recordes d'on van venir els teus avis?

—Van venir a Catalunya de Valoria la Buena, província de Valladolid i es deien Mariano i Feliciano.

—En saps alguna cosa del teu pare encara que quasi no vares tenir temps de conèixer-lo.

—En sabia que era una bona persona, que l'apreciava tota la família, que li agradava fer teatre, el feien a l'Ateneu, i que si ara pogués veure com s'ha apagat l'Ateneu, no crec que li dones cap mena de satisfacció. Treballava conjuntament amb el Mòrera. El què us explico, ho sé per sentir-ho explicar, perquè l'última vegada que vàrem estar junts jo tenia un any. De totes maneres em va deixar les ganes de fer teatre ja que jo també vaig estar una temporada a la Societat

Coral La Estrella fen teatre. Havia fet varies obres, la que més recordo es Terra Baixa on jo feia de Nuri.

El pare havia nascut a Barcelona, al Barri de Sans, encara que els seus pares eren de Bonastre de la província de Tarragona.

—Tocant el tema de teatre del teu pare, en una ocasió ja em vas facilitar una foto, que per cert estava molt encertada presentant la "parella" que hi havia, el Fati i el Prim. L'esmentada foto ja va ser publicada a El Breu, acompanyada de un petit escrit donant detall de la mateixa. No es pot dir que tinguessis una infantesa massa bonica a l'Escola; que tens per explicar?

—La meua mare, fent tots els esforços, em va fer anar a Escola des dels quatre anys fins els dotze o tretze a les Dominiques, que com ja sabeu, s'havien de pagar, com suposo que continua igual.

—I el tema laboral?, on has treballat?

—Vaig començar a cal Balet a les continues, fins que van plegar. Després vaig entrar a treballar a cal Camino, a la botiga de roba de dependenta durant uns onze anys. Després vaig treballar pel Coll, també de dependenta de roba, i quan el Coll va plegar, em vaig fer càrrec de la botiga com a propietària.

Vaig plegar la botiga de roba i vaig obrir el bar El Refugi, a la plaça Clavé, on i estigué 16 anys fins el dia de la meua jubilació.

—Ja me'n adono que has tocat bastantes tecles per viure. Dels temes comercials Roba o Bar, quin es més complicat?

—Ja saps que tot el que és tracte amb el públic (jo també em poso amb el públic) requireix tenir caràcter. Així que deixarem cadascun amb el seu tema.

—Explica'm sobre el teu matrimoni i els teus fills; un tema que no ens el podem passar.

—Estic casada amb Joan Felipe Falco. Ens vam casar el dia 18 de Juliol de 1963 a l'església de Sant Vicenç, després de festejar un parell d'anys més o menys.

Tenim dos fills, un noi i una noia, el xicot és en Francesc que te 39 anys i la filla la Laura que en te 30. El Francesc està casat amb Encarna Jurado i tenen dos fills, l'Ariadna de 12 anys i el Nil que en te 5. En quant a la Laura encara és soltera, no vol problemes fixes.

—Per mols anys iaïos. En quant al teu home, el Joan, ja sé que la majoria el coneix per Felip, que tampoc es Felip, és Felipe i es el seu cognom. Quina a sigut la seva vida laboral?

—El Joan havia treballat a cal Soler a Sant Vicenç, a Castellbell i també feia de taxista. Tampoc va tenir mandra. Actualment ja esta jubilat per

drets propis, ja que és nat l'any 1930.

—De la joventut no cal preguntar com la vas passar. Els d'aquell temps tots sabem més o menys de la manera que anàvem. Tens algun cas bo o dolent per fer comentari?

—Se'n passen moltes de coses, però no en recordo cap gaire destacada.

—Jo t'ajudaré a recordar-ne una que vares fer ja fa anys, i crec que no et molestarà que te la recordi. Quan eres joveneta, sorties amb una amiga que es diu Ana Maria, i tu, un any vas anar a Calaf a fer de padrina del seu avi a l'homenatge a la bellesa, que varen fer al poble de Calaf. No es un cas amb massa relleu però va ser emotiu. Ho recordes?

—Al dir-m'ho si o recordo, però ja fa molts anys i una cosa amaga l'altre. Records per l'Ana Maria, encara que fa anys que no ens em vist.

—Rosario, de l' Esplai que pots explicar-me?

—De moment molt bé, no fa massa temps que en som socis, el Joan i jo, ens ho passem bé amb tots els sentits, ballo (el Joan no però jo si), juguem al Bingo, ect. I matem moltes estones, fent petar la xerrada, que a mi com a totes les dones és el que ens agrada més, de moment tot bé.

Espero que la cosa continuï d'aquesta manera per vosaltres i per a tots el que en som socis, ja que l'Esplai és la nostra sala d'espera per distracció de la nostra tercera edat, a la quarta encara no hi hem arribat.

Rosario, moltes gràcies per la teva participació ja que encara que ets molt coneguda per molts santvicentins, de segur que i em trobat alguna cosa que ignoràvem. Moltes gràcies en nom de l'Esplai, del Breu i d'un servidor.

ESTEVE LAFONT

CALENDARI TRIMESTRAL DE FARMÀCIES DE GUÀRDIA

DATES	SETMANAL	DE REFORÇ
	TOTA LA SETMANA	Dies laborables de 20:30 – 22 hores
7-13 abril	GUILLERMO Castellbell	TORRAS
14-20 abril	GINFERRER	
21-27 abril	SOLERA Monistrol	FÍGULS
28 abril-4 maig	TORRAS	
5-11 maig	SUBIRANA Pont Vilomara	GINFERRER
12-18 maig	FÍGULS	
19-25 maig	SERRA Castellgalí	TORRAS
26 maig- 1 juny	GUILLERMO Castellbell	TORRAS
2-8 juny	GINFERRER	
9-15 juny	SOLERA Monistrol	FÍGULS
16-22 juny	TORRAS	
23-29 juny	SUBIRANA Pont Vilomara	GINFERRER

Fcia . FÍGULS
Fcia. GINFERRER
Fcia. TORRAS

Plaça Ajuntament , 7
 C/ Gran , 34
 C/ E. Peña,30

TENIM A LA SEVA DISPOSICIÓ:

PINTURES: TITAN,HEPYM,BRUGUER
 PRODUCTES MANUALITATS
 PRODUCTES NETEJA
 HULES
 ESPELMES
 ENCENS
 PRODUCTES US PERSONAL : CREMA ALOE VERA,
 PINZES I GOMES CABELL,COSMÈTICS,COLONIES.....

- PER COMPRES SUPERIORS A 25 EUROS ELS OBSEQUIEM AMB UN REGAL.
- ES FAN ENTREGUES A DOMICILI PER IMPORTS SUPERIORS A 50 EUROS.

C/GRAN,92
08295 SANT VICENÇ DE CASTELLET
TELF/FAX 938330505

L'AIGUA, UN RECURS LIMITAT

L'aigua és un element indispensable per a la vida de les persones, els animals i les plantes. Per això cal saber-la administrar i no gastar-la inútilment. A la biblioteca podreu trobar els següents documents relacionats amb l'aigua :

Per a grans:

- 556 Car. L'aigua
- 556 Agu. El agua, un recurso limitado: sequía desertificación y otros problemas
- 628.1 Pen. ¿Llueve a gusto de todos?
- 628.1 Pet. El manifiesto del agua: argumentos a favor de un Convenio Mundial del Agua
- 628.1 Bla. El segrest de l'aigua: la mala gestió dels recursos hídrics
- 628.1 Pos. El último oasis. Cómo afrontar la escasez de agua
- 628.1 Ald. La lluita per l'aigua a Catalunya de l'ús i abús a la gestió integral: 1900 - 2007

A la xarxa:

- http://www.who.int/water_sanitation_health/es/index.htm
Aigua, sanejament i salut, de la Organització Mundial de la Salut (OMS)
- <http://mediambient.gencat.net/aca/ca/inici.jsp>
Agència Catalana de l'Aigua.
- <http://mediambient.gencat.net/aca/sequera/>
Catalunya sota els efectes de la sequera
- http://www.diba.es/mediambient/pdf/estalvi_agua.pdf
Guia d'estalvi de l'aigua domèstica de la Diputació de Barcelona
- <http://www.mma.es/secciones/agua/entrada.htm>
Programa Aigua, del Ministerio de Medio Ambiente

Per a petits:

- I532 Nos. Física & Agua. Experiments amb aigua
- I556 Ard. El Agua. Mis libros de ciencia
- I556 Day. L'aigua. Col.lecció Descubreix tu mateix!!!
- I556 Gun. Agua. Ciencia Visión
- I556 Por. L'aigua. Col.lecció Descubrim
- I556 Tol. Atlas bàsic de l'aigua

A a la xarxa

- <http://www.xtec.es/centre/b7007300/fmarch/EstalviAigua.htm>
Estalvi d'aigua potable a l'XTEC
- <http://www.edu365.cat/eso/muds/ciencias/agua/index.htm>
Materials didàctics sobre l'aigua
- <http://www.expozaragoza2008.es/juegofluvi/>
Fluvi i el joc de l'aigua
- <http://www.asac.es/agua/cat/html/1.htm>
Planeta Blau. Espai educatiu sobre l'aigua.

ACTIVITATS

Dimecres dia 5 de març vam rebre la visita del conegut autor Albert Sánchez Piñol. La xerrada de Sánchez Piñol, autor de les reconegudes obres **La Pell freda i Pandora al Congo**, va tractar sobre tot de la seva experiència al Congo, on va passar una llarga temporada, documentant-se per la seva novel·la. Els participants de la trobada, majoritàriament lectors de Sánchez Piñol, van fer nombroses preguntes relacionades amb l'obra de l'autor.

El dissabte 8 de març, per commemorar el Dia Internacional de la dona, es va realitzar una lectura de La Plaça del Diamant, de Mercè Rodoreda. L'autora bagenca Pilar Duocastella va iniciar l'acte amb la lectura del Manifest de la Dona, i tot seguit es va començar la lectura de l'obra. La lectura del pròleg va anar a càrrec de la mateixa Pilar Duocastella, la Regidora de Cultura Montserrat Guiu va llegir el primer capítol i la Regidora de Serveis Socials M.Àngels Casals el segon. Tot seguit diferents lectors van anar llegint un capítol cadascú, al llarg de tot el matí. La lectura s'emmarcava també en les activitats organitzades pel Saló del Llibre en català que va tenir lloc la mateixa setmana, i es va realitzar de manera simultània a diverses poblacions de Catalunya.

RECEPTES D'HIVERN

ROTLLETS DE LLENGUADO I GAMBES A LA "MEUNIÈRE"

Preparació:

Descongelar les gambes i enrotllar sobre cada una un filet de llenguado, subjectar-la amb un escuradents i salpebrar.

Exprimir una llimona i reservar-la.

Desfer la meitat de la mantega en una paella i quan sigui ben calenta afegir-hi els rotlles de llenguado. Durar-ho per tots els costats durant uns quatre minuts aproximadament. Retirar-ho del foc, col·locar-los damunt dels plats calents.

Afegir-hi el suc de llimona a la paella juntament amb la mantega restant. Escalfar lleugerament, salpebrar i ruixar sobre els plats. Servir-ho decorat amb rotllanes de llimona i anet.

Ingredients:

- 4 llenguados en filets, sense pell ni espines.
- 100 gr. de mantega.
- 1 llimona.
- 1 ramet d'anet (eneldo)
- sal
- pebre

JOSEP

NOTA DE CATA

LA SÍNIA
DO PENEDES
60% Merlot
40% Carinyena

Aquest més us porto un vi rosat de les bodegues que elaboren el cava Oriol Rossell. Amb una acurada selecció de raïm, que té una maceració de 24 hores i una fermentació a baixa temperatura en dipòsits d'acer inoxidable, per tal de preservar les aromes varietals. És un vi net i brillant, de color cirera intens, reflexos violacis i una bona formació lacrimal. Alta intensitat aromàtica, predominant les fruites vermelles madures en combinació amb notes florals i d'herba fresca. Entrada golosa en boca, amb un pas ampli marcat per una acidesa important que li aporta frescor. Molt de cos i bona estructura. El final és alegre i equilibrat.

MONTSE COLOMER

Degut a la gran quantitat de correu brossa que ens entra al correu electrònic, ens hem vist obligats a canviar la nova adreça.

A partir d'ara us agrairem que ens envieu els correus a:

revista@elbreny.com

A Sant Vicenç de Castellet, hi ha un CENTRE DE REHABILITACIÓ FUNCIONAL. "SAIBELA", on hi podeu gaudir i rebre els tractaments de Rehabilitació que us calgui:

Si heu patit un accident de trànsit, accident laboral o patiu alguna malaltia professional, sapigau que en el cas de necessitar tractament de Rehabilitació Funcional (pautat pel metge), NO us cal desplaçar-vos; amb el vist-i-plau de la companyia asseguradora, us l'aplicarem a Sant Vicenç de Castellet.

Actualment ja treballem per a varies companyies d'assegurances i mútues d'accidents i malalties professionals.

Fem tractaments "PREVENTIUS" per a baixar l'absentisme laboral per a les empreses.

Un equip humà de professionals i especialitzats us atendran d'una manera personalitzada.

- Massatges
- Drenatge Limfàtic
- Rehabilitació Funcional (a domicili)
- Electroteràpia
- Magnetoteràpia
- Aparatologia
- etc.

C/ Gran, N° 59 – b - Tel. – 93 833 21 77 – 93 874 95 52 - Fax. – 93 674 34 97 - e-mail: saibela@telefonica.net

AVUI PARLEM AMB VICENÇ GIRALT I BERENGUER

He seguit la seva trajectòria a l'esport des que era jove. Ha fet moltes coses importants, esportivament parlant, però ell continua entrenant i, com tots els que passen per aquesta secció, ha fet de l'esport una filosofia de vida.

- Vicenç, t'he perdut la pista, però suposo que continues fent esport...

- Sí, normalment als matins vaig a la piscina a Manresa i després vaig a córrer o practico la bicicleta.

- Això vol dir que ara fas triatlons...

- Per raons de feina i a causa de les lesions, fa un temps que no competeixo. L'última prova que vaig fer va ser l'Ironman de Klagenfurt a Àustria i, ara, penso tornar a competir.

- On treballes?

- Treballo als bombers de la Generalitat des de fa uns tretze anys. Ara estic a Manresa.

- I la feina, et deixa temps per entrenar?

- La feina de bomber requereix un bon estat físic i jo procuro estar a l'altura. Tinc la sort que aquesta feina em deixa temps per entrenar, però la meva dedicació a l'esport és una tria personal, una filosofia de vida i una necessitat perquè em trobo més bé quan faig esport.

- Què em diries que t'agrada més de la feina de bomber?

- És una dedicació a la Comunitat, per ajudar a la Societat quan té problemes. Això sembla un tòpic, però és el que sento.

També m'agrada perquè és una feina variada, que treu la monotonia.

..."Al 93 vaig anar, juntament amb l'Ambrós, en Toni García i en Santi Mangas, a fer l'Annapurna (8.000 metres) a la zona nepalí de l'Himalaia."...

Vaig fer oposicions per bomber i les vaig treure i ara sóc funcionari de la Generalitat. Em va suposar un temps de preparació d'un temari concret i la part física, que mai m'ha suposat un problema.

- Va durar un temps que et vaig seguir al Regió 7 i les proves en què participaves...

- Vaig començar a sortir al diari a l'època que feia alpinisme amb d'altre gent de Sant Vicenç: l'Ambrós, l'Oriol i en Jordi Sardá. en Santi Mangas... Va durar uns anys, des del 86 al 89 aproximadament.

Vam començar pujant 3.000 metres als Pirineus. Després vam passar als Alps (Montblanc i Cerví) i vam fer una travessa d'una setmana fent cims de 4.000 metres (Mont Roser, els Lliscams...).

Al 89 vam anar als Andes, a Bolívia i vam pujar tres cims de 6.000 metres. Vam estar un mes fent cims: Huana Potosí, Icciovani, Sajamo.

- Posteriorment, vas fer altres coses, oi?

- Al 93 vaig anar, juntament amb l'Ambrós, en Toni García i en Santi Mangas, a fer l'Annapurna (8.000 metres) a la zona nepalí de l'Himalaia.

- Us va anar bé?

- Les condicions no eren les favorables i no vam poder pujar-hi. Vam estar dos mesos esperant. Aquesta aventura ens va demanar molta dedicació i esforç: preparació física adequada, demanar permisos, infraestructura, finançament... Vam tenir una gran decepció per no poder pujar al cim.

- I quan vas tornar, què vas fer?

- Vaig deixar l'alpinisme, encara que he fet alguna cosa esporàdicament. Vaig fer el Raivert d'Aventures al Berguedà, en tres ocasions.

- Què és el Raivert?

- És una prova d'aventura, per equips de quatre participants. T'has d'inscriure un any abans. Es tracta de fer un recorregut no marcat i et diuen els llocs a on has d'anar. Et donen un mapa de coordenades i l'orientació corre pel teu compte. Això dóna lloc a què moltes vegades et perdis i el temps que fas és molt superior, evitant que et classifiquis. La duració és d'una setmana i els recorreguts es fan: corren, en bicicleta, en canoa, o alpinisme.

- Ha de ser duríssim...

- És molt dur perquè és una prova de resistència, no penses mai: pots estar dia i nit fent la prova perquè l'administres tu mateix. Ara no es fa aquesta prova al Berguedà, però es poden veure raids concrets al Canal 33.

- Com vas quedar al Raivert?

- Dos anys seguits vam quedar en tercer lloc i un altre més enrera perquè ens vam perdre.

- Van ser uns anys molt intensos...

- Entrenava molt perquè, a més, feia triatlons. Vaig fer molts anys la triatló de Sant Vicenç i sempre quedava primer local. Van ser anys molt bons.

- I posteriorment?

- A l'acabar el Raivert, vaig fer la Marató de l'Aneto en 4h.50'. Té un desnivell de 3.000 metres.

Triatlons de diferents tipus: de distància sprint, olímpica, "c", etc. La més forta va ser la d'Austria: 3.800 m. nedant, 180 km. En bicicleta i la

marató. La vaig fer en 10 h. 36'.

- Tens alguna prova que vulguis fer en un futur, que encara no has fet?

- Vaig una mica sobre la marxa, però quan em trobi molt bé faré el que calgui.

Quan entrenava per l'Ironman vaig agafar una anèmia. Llavors vaig aprendre que entrenar és un art i que cada persona ha d'entrenar al seu ritme i que no per entrenar molt ho faràs més bé.

Ha d'haver un equilibri entre la intensitat i el descans.

- Paraules de savi...

JUANA M. DE MATEO

Cim de l'Annapurna (8.000m), al Nepal.

ORGANITZACIÓ DE VALLHONESTA

Aquest missatge va destinat a totes aquelles persones que participen i promocionen Vallhonesta, una carrera pel poble i del poble.

Ahora, aquestes línies volen ser informació sobre aspectes que no sempre són coneguts o tinguts en compte pels participants i corredors d'una prova atlètica com la nostra.

Hem de dir que els que formem part del patiment d'organitzar Vallhonesta, també som esportistes i entusiastes, participants en nombroses curses al llarg de l'any. Per aquesta raó, ens veiem amb el dret de poder evaluar l'esfroc que comporta fer la nostra Vallhonesta.

Una Vallhonesta que cada vegada resulta més difícil tirar endavant; alguns pensareu que amb el que es paga d'inscripció ja queda tot cobert, però totes les despeses i responsabilitats que Vallhonesta genera ens fa dubtar de poder seguir any rera any. Tot i així, tenim clar que Vallhonesta funciona per tres motius:

-Una organització seria.

-Uns patrocinadors realistes

-I uns esportistes entusiastes

En quant als esportistes dir que tenim sort que són persones excel·lents, solidaries i compliques.

Per part dels patrocinadors, la cosa ja és diferent. Sant Vicenç de Castellet és un poble petit on no hi ha grans empreses que ens poden patrocinar, però gràcies a les petites aportacions de comerços i empreses de la zona podem tirar endavant. Gràcies també a la col·laboració del Club Natació Castellet i del Centre Excursionista de Sant Vicenç; aquest any, també s'hi ha interessat l' Ajuntament.

Per qui no ho sap, Vallhonesta tira endavant a nivell organitzatiu gràcies a un grup d'amics, que es poden comptar amb els dits d'una ma. Gràcies a l'esforç d'amics i familiars, així com a més de setanta persones desinteressades que donen un cop de ma el dia de la cursa.

Per aquesta organització significa

treballar de manera desinteressada, practicament tot l'any per atendre en un matí a 500 atletes i acompanyants perquè trobin el millor del nostre poble i en la nostra Vallhonesta.

Com podeu imaginar es tracta d'una cursa que any rera any ens obliga a no defraudar als participants, aquells que repeteixen i aquells nousvinguts.

Us assegurem que com a organitzadors el nostre compromís està posat en Vallhonesta. També dubtem que si algun dia deixem de fer-ho difícilment continui endavant a través d'alguna empresa organitzadora, ja que en aquests moments no es pot treure gaire rentabilitat econòmica.

Per acabar, només dir que la nostra lluita per fer-ho el millor possible es deguda al senzill motiu que en el dia de la cursa, quan arriba l'hora de marxar, escoltes "felicitats i fins l'any vinent".

MOLTA SORT
L'ORGANITZACIÓ.

LA OSTEOPOROSI

La osteoporosi és una alteració dels ossos, que consisteix en una disminució de la seva densitat, de manera que són més fràgils i per tant és més fàcil patir fractures. Cal diferenciar-la de l'artrosi, que és un desgast de les articulacions. La gran majoria de gent que la pateix són dones que ja han tingut la menopausa.

Des de el naixement fins aproximadament els 30 anys la quantitat de calci dels ossos es va incrementant progressivament, fins arribar al pic de massa òssia, i a partir de llavors pot quedar estable o comença a disminuir lentament. La pèrdua de calci s'accelera considerablement durant la menopausa fins aproximadament els 60 anys, per després disminuir a menys velocitat. Quan més alt sigui el pic de massa òssia, més difícilment es tindrà osteoporosi, per tant totes les mesures preventives són fonamentals durant tota la vida, però especialment abans dels 30 anys i a la menopausa.

L'osteoporosi no dona cap símptoma, fins que hi ha una fractura. Quan l'osteoporosi és important es pot trencar un os amb traumatismes mínims. Les fractures més freqüents són las de canell, maluc i vertebres.

El diagnòstic es fa amb una prova anomenada densitometria òssia. S'acostuma a examinar les vertebres lumbars i al maluc, on es mesura la densitat de l'ós en relació a la mitjana

que tenen les persones de la mateixa edat i sexe. El resultat pot estar dintre de tres nivells: osteoporosi, osteopènia (un grau entremig) o normalitat. Aquesta prova s'hauria de practicar a les persones amb té factors de risc per patir osteoporosi, que són:

1. Dones després de la menopausa amb un o més dels següents factors:

-Antecedents familiars directes de osteoporosi, especialment quan hi ha fractures.

-Dones amb menopausa abans del 45 anys.

-Dones a las que s'han extirpat els ovaris abans de la menopausa.

-Dones que han patit períodes sense menstruació de més d'un any abans de la menopausa.

-Baix pes, amb IMC (relació pes/talla) inferior al 19%.

-Fumadores de mas de 20 cigarretes al dia.

2. Tractaments perllongats amb anti-epilèptics, liti o corticoides.

3. Quan hi ha malalties com anorèxia nerviosa, problemes greus d'absorció intestinal, hipertiroidisme o hiperparatiroidisme, Cushing, insuficiència renal crònica etc.

Com es pot prevenir l'osteoporosi? Les dues mesures més importants a totes les edats són la pràctica de exercici i una dieta rica en aliments amb calci. També s'ha de evitar tots

els factors de risc modificables abans esmentats (tabac, baix pes, fàrmacs, tractament de malalties que poden predisposar, immobilitzacions perllongades etc.)

L'exercici cal que sigui apropiat per la edat i les característiques de cada persona. Caminar, nedar, ciclisme o qualsevol altre activitat física són adequats.

El calci a la dieta l'aporten fonamentalment els productes làctics. Altres aliments com les sardines, salmó, marisc, verdures de fulla verda, pa, fruits secs etc. també son rics en calci, però sempre com a complement dels làctics.

El tractament farmacològic de la malaltia consisteix en donar medicaments que incorporin calci al os. Hi ha diferents tipus de medicaments, però els més utilitzats actualment són els anomenats Bifosfonats, es tracta de medicaments que es poden donar a diari, setmanalment o mensualment, la qual cosa facilita el compliment terapèutic. S'hauria de fer una densitometria de control als dos anys de tractament per veure la evolució.

Com a la majoria de malalties cròniques, allò mes important és la prevenció, i per tant s'hauria de incorporar, especialment a les dones de menys de 30 anys l'hàbit de tenir una dieta rica en calci, i la pràctica regular d'exercici.

DR. PATXI AVILA

ARA EL BRENY TE NOVA ADREÇA

revista@elbreny.com

Print-fol
arts gràfiques

info@print-fol.com - Tel 93.837.28.48

 FARMÀCIA
E.Fíguls

Plaça de l'Ajuntament, 7
Tel. 93 833 14 05
08295 Sant Vicenç de Castellet
Barcelona
farmaciafiguls@cofb.net

 MARRBRES
CASTELLET, S.L.

Pol. Industrial "La Ceràmica" - 08295 St. Vicenç de Castellet
Tel. 93 833 33 77 - Fax 93 833 13 78

Clínica Dental

Dr. M. Casas

Metge Estomatòleg
Col.legiat nº 16810 - 1451

*La salut és el primer, faci's
revisions buccals periòdiques*

Creixell, 23
Telf. 93 833 20 51
E-mail: 16810mcr@comb.es
08295 Sant Vicenç de Castellet

SERRALLERIA
Castelló

ACER INOXIDABLE - ALUMINI - LLAUTÓ - FERRO

Polígon Ind. La Ceràmica
Tel. 93 833 41 82 - Fax 93 833 40 62
08295 SANT VICENÇ DE CASTELLET (Barcelona)

